

Foto: Anton Huitema

Het voorjaar is de periode om te beginnen met de aanleg van een wildakker of moeten we eigenlijk spreken van een fauna-akker?

WILDAKKER WORDT FAUNA-AKKER

DOOR REINIER BROEKS

Waarom wil je een wildakker aanleggen? Volgens Rini Smits, biotoopconsulent en coördinator terreinbeheer van SBNL (Stichting Beheer Natuur en Landelijk gebied) bepaalt het antwoord op die vraag in grote mate hoe een wildakker eruit komt te zien, en op welke plek hij wordt aangelegd. Smits: 'Naast verbetering van het leefgebied is verkeersveiligheid een belangrijke reden, want voor provincies ligt daarin de grondslag voor beheerplannen.'

Variatie

Meerdere kleine wildakkers werken als het om verkeersveiligheid gaat beter dan één grote. Smits: 'De kans dat je zo reeën weghoudt bij drukke verkeerswegen is groter. Door de variatie in het landschap zullen ze namelijk minder geneigd zijn de weg over te steken. De wildakkers moeten aantrekkelijker zijn dan wat de omgeving van nature te bieden heeft. Dat houdt de reeën op hun plek. Dat bereik je niet van het ene op het andere jaar. Het is voor het ree een leerproces. Om de kans op succes groter te maken heeft Jolanda Hofman van Hofman Agrarische Producten het Ree- en roodwildkruidenweidemengsel. Jarenlang experimenteren heeft geleid tot een mix van structuurrijk gras, de juiste kruiden en klavers om de smakelijkheid te garanderen; voor reeën en herten althans. Zo heeft iedere diersoort zijn eigen tafeltje-dekje. Het haas heeft de 'Hazenapotheek' en de bijen hebben het 'Tübinger mengsel'. Gelukkig profiteren andere diersoorten er driftig van mee.

Kentering

Smits: 'Als een ree de wildakker niet vanuit een goede dekking kan benaderen zal hij vermoedelijk doorlopen. Gelukkig

zien we echter een kentering in de inrichting van dit soort landschapselementen. De randen worden vaker afgezet met struiken en kruidenstroken. Zo ontstaan er drie optimale zones voor het reewild. Het veld om te foerageren, de struiken als overgangsgebied met dekking en voedsel en het bos om te liggen en herkauwen. Smits geeft een praktijkvoorbeeld om tot een betere biotoop te komen: 'Stel, er is een maïsakker met daar tegenaan een hoog opgaand bos. De eerste meters zijn 'tribunemaïs'. De boer moet er wel ploegen, spuiten en zaaien, maar de opbrengst is minimaal. Gebruik die meters om kruiden, koolsoorten, grassen en klavers aan te leggen. De boer heeft weinig opbrengstderiving en voor een ree levert het dekking en voedsel op.'

Fauna-akker

Bij wildakkermengsels is het van belang dat de ene soort de andere niet overgroeit. Hofman: 'Gooi daarom nooit verschillende soorten mengsels door elkaar. Beter is het om verschillende mengsels in stroken te zaaien.' De zaaiperiode verschilt per soort. De hoofdperiode is van april tot augustus, maar daaromheen gebeurt van alles. Verder mag de grond niet te los zijn; ploegen heeft de voorkeur boven frezen. Onkruid moet vooraf bestreden worden. Het zaadmengsel moet worden aangepast aan de zuurtegraad van de grond. De zaden mogen niet te diep de grond in, maar diep genoeg om niet door vogels te worden opgegeten. Te dik zaaien helpt niet; planten vertakken nauwelijks en groeien alleen maar omhoog. Bij regen of wind ligt alles plat. Een goed aangelegde wildakker heeft echter veel positieve effecten. Door het diverse aanbod van planten stijgt de biodiversiteit. Wellicht is het dan ook logischer om te spreken van een fauna-akker.